

Torstai 17. kesäkuuta 2010

20. pitää ilahduttavana Nepalin vuonna 2009 antamaa ilmoitusta siitä, että maa aikoo tukea Yhdistyneiden Kansakuntien esitystä kastisyrjinnän hävittämistä koskevista periaatteista ja suuntaviivoista, mutta on huolissaan kahlitun työvoiman käytön jatkumisesta erityisesti Kamaiyassa, Haruwassa ja Charuwassa, sekä miljoonien maattomien huolestuttavasta tilanteesta, joka ilmastonmuutoksen vaikutuksesta saattaa heikentyä entisestään, ja kehottaa hallitusta ja osapuolia edistämään maauidistusta käsittelevän komitean toimintaa;
21. kehottaa Nepalin hallitusta käsittelemään 800 000 kansalaisuudettoman nepalilaisen ongelmaa yksinkertaistamalla viranomaismenettelyjä ja alentamalla kansalaisuustodistusten anomiskustannuksia; pitää oleellisen tärkeänä, että kansalaisuudettomat otetaan huomioon myös rauhanprosessia koskeissa neuvotteluissa;
22. kehottaa Nepalin hallitusta varmistamaan, että kaikkia pakolaisia suojellaan normien mukaisesti, ja jatkamaan ponnistuksia kansalaisuudettomuuden estämiseksi ja vähentämiseksi erityisesti Bhutanilaisten osalta kansainvälisten normien mukaisesti sekä allekirjoittamaan vuoden 1951 pakolaisyleissopimuksen tai siihen liitetyn vuoden 1967 pöytäkirjan ja noudattamaan UNHCR:n vahvistamia normeja;
23. katsoo, että on UNCHR:n ja tiibetiläisyhteisöjen yhteyden säilymisen kannalta on oleellisen tärkeää, että Nepalin viranomaiset jatkavat tiibetiläispakolaisia koskevan herrasmiessopimuksen täytäntöönpanoa sen kaikilta osin; pitää tässä yhteydessä ilahduttavana, että herrasmiessopimuksen puitteissa UNHCR:lle voidaan tarjota pääsy alueelle ja tarjota kestävämpiä ratkaisuja;
24. kehottaa Euroopan unionin korkeaa edustajaa Katmandussa sijaitsevan edustustonsa kautta seuraamaan tiiviisti Nepalin poliittista tilannetta ja käyttämään vaikutusvaltaansa alueella sijaitseviin naapurivaltioidiin, erityisesti Kiinaan ja Intiaan, jotta saadaan tukea kansallisen yhtenäisyshallituksen muodostamisesta käytävillä neuvotteluille;
25. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle, jäsenvaltioille, komission varapuheenjohtajalle / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkealle edustajalle, Nepalin hallitukselle, Intian ja Kiinan kansantasavallan hallituksille ja parlamenteille sekä Yhdistyneiden Kansakuntien pääsihteerille.

Teloitukset Libyassa

P7_TA(2010)0246

Euroopan parlamentin päätöslauselma 17. kesäkuuta 2010 teloituksista Libyassa

(2011/C 236 E/27)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon aiemmat päätöslauselmansa kuolemanrangaistuksen poistamisesta sekä ihmisoikeuksia maailmassa koskevista vuosikertomuksista, erityisesti vuoden 2008 vuosikertomuksesta antamansa päätöslauselman, koska teloitukset on syytä kieltää välittömästi maissa, joissa kuolemanrangaistusta yhä käytetään,
- ottaa huomioon Yhdistyneiden Kansakuntien yleiskokouksen 18. joulukuuta 2007 antaman päätöslauselman 62/149 ja 18. joulukuuta 2008 antaman päätöslauselman 63/168, joissa kehoitettiin keskeyttämään kuolemanrangaistuksen soveltaminen (kolmannen komitean kertomus (A/62/439/Add.2)),
- ottaa huomion 16. kesäkuuta 1998 hyväksytyt kuolemanrangaistusta koskevat EU:n suuntaviivat ja niiden tarkistetun ja ajantasaistetun version vuodelta 2008,
- ottaa huomioon Genevessä 24.–26. helmikuuta 2010 pidetyn kuolemanrangaistuksen vastaisen neljännen maailmankonferenssin loppujulkilausuman, jossa kehoitetaan lakkauttamaan kuolemanrangaistus koko maailmassa,
- ottaa huomioon ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi tehdyt kansainväliset yleissopimukset,

Torstai 17. kesäkuuta 2010

- ottaa huomioon EU:n maahanmuutto- ja turvapaikkapolitiikan sekä 28. heinäkuuta 1951 tehdyn Geneven yleissopimuksen ja 31. tammikuuta 1967 tehdyn pöytäkirjan pakolaisten asemasta,

- ottaa huomioon EU:n ja Libyan välisen epävirallisen vuoropuhelun, jonka tarkoituksena on lujittaa EU:n ja Libyan välisiä suhteita ja nykyistä yhteistyötä muuttoliikkeiden alalla (kaksi hanketta pantu täytäntöön Aeneas-ohjelman ja maahanmuutto- ja turvapaikka-asioiden välineen puitteissa) sekä hiv:n ja aidsin osalta (Benghazia koskeva toimintaohjelma),

- ottaa huomioon työjärjestyksen 122 artiklan 5 kohdan,

- A. katsoo, että kuolemanrangaistuksen lakkauttaminen kuuluu olennaisesti Euroopan unionin perusarvoihin; toteaa olevansa vahvasti sitoutunut kuolemanrangaistuksen lakkauttamiseen ja pyrkivänsä tämän periaatteen yleismaailmalliseen hyväksyntään,

- B. ottaa huomioon, että Libyan hallitus on vastustanut kuolemanrangaistuksen lakkauttamista koskevia pyrkimyksiä, ottaa huomioon, että Libya kuului joulukuussa 2007 ja 2008 vähemmistöön, joka äänesti YK:n yleiskokouksen hyväksymiä päätöslausemia vastaan, joissa kehoitettiin keskeyttämään kuolemanrangaistuksen soveltaminen,

- C. ottaa huomioon, että Libya valittiin hiljattain YK:n ihmisoikeusneuvostoon, mikä merkitsee suurempaa vastuuta ihmisoikeuksien alalla,

- D. ottaa huomioon, että Cerene-sanomalehdessä, joka liitetään läheisesti Libyan johtajan Muammar al-Gaddafin poikaan Saif al-Islam al-Gaddafiin, kerrottiin 30. toukokuuta, että Tripolisissa ja Benghazissa oli teloitettu 18 murhasta tuomittua henkilöä, joiden joukossa oli Tšadin, Egyptin ja Nigerian kansalaisia; panee merkille, että Libyan viranomaiset eivät ole julkistaneet heidän henkilöllisyyttään,

- E. ottaa huomioon mahdollisuuden, että kuolemantuomioita annetaan sellaisten oikeudenkäyntien perusteella, jotka eivät täytä kansainvälisiä oikeudenmukaisen oikeudenkäynnin normeja,

- F. ottaa huomioon kansalaisoikeuksia ja poliittisia oikeuksia koskevan kansainvälisen yleissopimuksen, jonka osapuoli Libya on, ja erityisesti sen 6 artiklan 2 kohdan, jonka mukaan valtioissa, jotka eivät ole poistaneet kuolemanrangaistusta, se "voidaan langettaa vain vakavimmista rikoksista",

- G. ottaa huomioon, että Libyan tuomioistuimet antavat yhä kuolemantuomioita, yleensä murhasta ja huumausaineisiin liittyvistä rikoksista, mutta se voidaan määrätä useista muistakin rikoksista, myös ilmaisun- ja kokoontumisvapauden rauhanomaisesta käyttämisestä,

- H. ottaa huomioon, että Libyassa vuosittain kuolemaan tuomittujen ja teloitettujen henkilöiden lukumäärästä ei ole käytettävissä virallisia tilastoja, toteaa, että eri lähteiden mukaan yli 200 henkilöä, joiden joukossa on ulkomaisten kansalaisia, odottaa Libyassa tällä hetkellä kuolemantuomion täytäntöönpanoa,

- I. ottaa huomioon, että ulkomaisten kansalaiset eivät yleensä saa yhteyttä oman maansa konsuli-edustustoon eivätkä he saa oikeudenkäynnissä tulkkaus- tai käännösapua,

- J. ottaa huomioon, että Euroopan unionin perusoikeuskirjan 19 artiklan 2 kohdassa määrätään, että ketään ei saa palauttaa, karkottaa tai luovuttaa sellaiseen maahan, jossa häntä vakavasti uhkaa kuolemanrangaistus, kidutus tai muu epäinhimillinen tai halventava rangaistus tai kohtelu,

- K. ottaa huomioon, että Euroopan unioni on kehittänyt Libyan kanssa asteittaisen lähentymisen politiikkaa siitä lähtien, kun Libyan vastaiset pakotteet poistettiin vuonna 2003, ja vuoden 2007 lopussa se aloitti neuvottelut puitesopimuksesta,

Torstai 17. kesäkuuta 2010

- L. ottaa huomioon, että EU on käynyt Libyan kanssa epävirallista vuoropuhelua ja useita neuvotteluja, joiden tarkoituksena on allekirjoittaa myös maahanmuuttokysymykset kattava puitesopimus, ottaa huomioon, että nykyisiin neuvotteluihin on kuulunut ainakin seitsemän osapuolten välistä neuvottelukierrosta, joiden aikana ei ole saatu aikaan merkittävää edistystä tai Libya ei ole sitoutunut selvästi noudattamaan ihmisoikeuksia koskevia kansainvälisiä yleissopimuksia,
- M. katsoo, että EU:n ja Libyan välisten suhteiden suurin este on edistyksen puute ihmisoikeuksista, perusvapauksista ja demokratiasta käytävässä vuoropuhelussa, erityisesti se, että Libya ei ole ratifioinut Geneven yleissopimusta, sekä Libyan hallituksen vihamielinen ulkopolitiikka varsinkin Euroopan valtioita kohtaan, ottaa huomioon, että Libyalla ei ole kansallista turvapaikkajärjestelmää, jonka avulla se voisi seuloa ja rekisteröidä pakolaiset ja myöntää turvapaikkahakijan aseman, vierailta vastaanottokeskuksissa ja tarjota sairaanhoitoa ja humanitaarista apua, ja että tästä työstä on vastannut YK:n pakolaisasiain päävaltuutettu,
- N. ottaa huomioon, että YK:n pakolaisasiain päävaltuutetun mukaan Libyassa on rekisteröity 9 000 pakolaista, jotka ovat kotoisin pääasiassa Palestiinasta, Irakista, Sudanista ja Somaliasta ja joista 3 700 on pääasiassa Eritreasta kotoisin olevia turvapaikanhakijoita, katsoo, että pakolaiset ovat jatkuvasti vaarassa tulla karkotetuiksi alkuperä- tai kauttakulkumaahansa Geneven yleissopimuksen perusteiden vastaisesti, minkä vuoksi he ovat vaarassa joutua vainotuiksi ja tapetuiksi, ottaa huomioon ilmoitukset pakolaisten säilönnötkeskuksissa tapahtuneista pahoinpitelystä, kiduttamisesta ja murhasta sekä pakolaisten jättämisestä Libyan ja muiden Afrikan maiden välisille autioille rajoille,
- O. panee merkille, että Libyan viranomaiset määräisivät 8. kesäkuuta 2010 Tripolissa vuodesta 1991 toimineen YK:n pakolaisasiain päävaltuutetun toimiston, jossa työskenteli 26 henkilöä, suljettavaksi, koska sen edustajien väitettiin syyllistyneen laittomiin toimiin,
- P. ottaa huomioon Libyalle on muiden assosiaatiosopimuksia allekirjoittaneiden maiden tapaan myönnetty 60 miljoonan euron kansallinen maaohjelma 2011–2013 aikajaksolle, minkä ansiosta se voi tarjota enemmän terveydenhuoltoapua ja torjua laitonta maahanmuuttoa,
1. toistaa vastustaneensa kuolemanrangaistusta jo pitkään kaikissa tapauksissa ja olosuhteissa; muistuttaa EU:n vahvasta sitoutumisesta kuolemanrangaistuksen poistamiseen kaikkialla, ja korostaa jälleen kerran, että kuolemanrangaistuksen poistaminen edistää ihmisarvoa ja ihmisoikeuksien jatkuvaa kehittämistä;
  2. tuomitsee ankarasti 18 henkilön teloituksen 30. toukokuuta 2010 ja ilmaisee osanottonsa ja myötätuntonsa menehtyneiden perheille;
  3. pyytää Libyaa kertomaan 18 teloitetun henkilön nimet, mukaan lukien ulkomaiden kansalaisten nimet;
  4. kehottaa Libyan viranomaisia varmistamaan, että edellä mainittujen tapahtumien yhteydessä pidätyille henkilöille taataan humaani kohtelu vankeudessa sekä oikeudenmukainen oikeudenkäynti kansainvälisen oikeuden mukaisesti samoin kuin heidän oikeutensa käyttää valitsemaansa lakimiestä ja syyttömyysolettaman noudattaminen;
  5. kehottaa Libyan viranomaisia edistämään toimia kuolemanrangaistuksen soveltamisen keskeyttämissiksi;
  6. ilmaisee syvän huolensa YK:n pakolaisasiain päävaltuutetun Libyassa sijaitsevan toimiston sulkemisesta;
  7. kehottaa Libyan viranomaisia ratifioimaan viipymättä Geneven pakolaissopimuksen sekä sallimaan YK:n pakolaisasioiden päävaltuutetun toimet, joista esimerkkinä voidaan mainita kansallisen turvapaikkajärjestelmän luominen, Libyassa ja helpottamaan niitä;

Torstai 17. kesäkuuta 2010

8. kehottaa jäsenvaltioita, jotka karkottavat maahanmuuttajia Libyaan yhteistyössä Frontexin (Euroopan unionin jäsenvaltioiden operatiivisesta ulkorajayhteistyöstä huolehtiva virasto) kanssa, lopettamaan karkottamiset välittömästi, jos on olemassa todellinen vaara, että kyseistä henkilöä uhkaa kuolemanrangaistus, kidutus tai muu epäinhimillinen tai halventava rangaistus tai kohtelu;
  9. kehottaa komissiota ja neuvostoa ryhtymään toimiin Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 265 artiklan ja 218 artiklan 10 kohdan mukaisesti, mikä edellyttää, että "Euroopan parlamentille tiedotetaan välittömästi ja täysimääräisesti menettelyn kaikissa vaiheissa" Libyan kanssa käytävistä neuvotteluista; toistaa pyyntönsä saada kattavasti tietoa komission neuvotteluvaltuuksista tässä asiassa;
  10. vakuuttaa, että EU:n ja Libyan välisen yhteistyön ja sopimusten edellytyksenä on oltava, että Libya ratifioi ja panee täytäntöön Geneven pakolaissopimuksen ja muut keskeiset ihmisoikeuksia koskevat sopimukset ja pöytäkirjat;
  11. pitää myönteisenä sitä, että korkeimman oikeuden entisen puheenjohtajan Abdulrahman Abu Tutan johtama komitea on ryhtynyt uudistamaan rikoslakia, ja toivoo, että se voi esittää sitä koskevan raportin lähiaikoina; kehottaa Libyan viranomaisia käynnistämään vapaan ja demokraattisen kansallisen keskustelun kuolemantuomiosta, jotta Libya voisi osallistua maailmanlaajuiseen kuolemantuomion lakkauttamiseen tähtäävään muutosprosessiin;
  12. pitää myönteisenä Sveitsin kansalaisen Max Goeldin vapauttamista;
  13. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle, jäsenvaltioille, Yhdistyneiden Kansakuntien pakolaisasioiden päävaltuutetulle, Yhdistyneiden Kansakuntien pakolaisasiain päävaltuutetun virastolle sekä Libyan viranomaisille.
-